

המסרה

מימין: המסרה,
עלי סלאמה. למטה:
קורבן החיסול השגוי,
אחמד בושיקי

לירות בתוך הדירה, כשאני לא יודע מי זה השכן שלו ומי עוד עלול להיפגע? אולי ראש ממשלת איטליה גר ברירה ממולד? אולי הסבתא של ראש ממשלת איטליה? אסור לפ' עול באופן פראי כזה."

בתמורה לטיפ המצויין קיבלה ישראל צ'ופר מהאיטלקים: את אחד מטילי הסטרלה, שלא היה מוכר אז במזרח התיכון. הטיל הועבר למעברה של מערכת הביטחון לבריקות ולניסויים.

הפעולה ברומא אמנם מנעה אירוע טרור איום, אבל הארגונים הפלסטיניים המשיכו לנסות למצוא דרכים להי' כות. ביוני 1976, כשסטוס אייר פראנס עמוס נוסעים יש' ראלים נחטף, ביקשו הטרוריסטים להנחית אותו הכי רחוק שאפשר מהזרוע הארוכה של ישראל: באנטבה, אוגנדה. הררי: "למבצע אנטבה יש שלושה גיבורים. הראשון הוא

שבה היו כל השאר, ושם המסרה הנורווגית אספה אותם כמו ביצים עזובות."

בדיוע, מתחו עליך ביקורת ששילבת גם אנשי מינהל, לוגיסטיקה ובאלה שטרם סימנו את קורם הלוחמים במבצע.

"אני אתן לך מחמאה. אתה אדם רציני. כן?" תלוי את מי שואלים.

"יפה. אז נניח שאתה הלוחם שמגיע לנורווגיה. אתה לא יודע את השפה. אז אתה לא יודע לזהות רחוב ולא יודע לקרוא כותרת בעיתון, שיכולה להיות רלוונטית למבצע שלך. המון דברים שאתה לא יודע. במילים אחרות, האני שים שלי לא דוברים את השפה. אז אני לוקח את החצי מוכשרים, כולל קווארילוחמים, כלומר כאלה שנמצאים באמצע הקורס, אבל כן יודעים נורווגית. כי זה מה שיש לי ואני חייב מישור שיתרגם. אתה בסוף העולם, ליד הקוטב הצפוני, חייב סוג כזה של כוח אדם. אלה לא חיובנים, אלא אנשי מוסד ואנשים עם רקע מבצעי."

מדוע לא לקחת אחריות על מה שקרה ועזבת את הת' פקיר? בכל זאת, אדם חף מפשע נהרג בפעולה שלכם.

"בהחלט כן לקחת אחריות. גם אני וגם צביקה (ומיר, ראש המוסד - ר"ב) הגשנו את התפטרותנו לגולדה מאיר. היא לא הייתה מוכנה לשמוע על זה. אמרה שיש משימות חשובות, שצריך אותנו ואנחנו חייבים להישאר. במהלך אותם שבועות קשים, כשהיה צריך לדאוג ללוחמים בכלא, היא הומינה אותי אליה למטבח ברמת אביב, הכינה לי תה ועשתה מאמצים גדולים לעודד אותי."

מה הם מבחינתך חלקים המרכזיים שהפקת מהמסרה להמשך הדרך של קיסריה?

"קראתי לזה 'לחדר את החרב': להכין אנשים יותר טוב, לבחור אנשים יותר מוכשרים ואחר כך לאמן אותם טוב יותר."

הררי לא מוכן להודות בכך בפה מלא, אך הכישלון בלילהאמר הוביל למדיניות חיסולים הסגנית הרבה יותר. הררי חש זאת זמן קצר לאחר מכן, כשהוא עצמו הוביל לוחמי כידון במעקב אחר חוליה של פת"ח, שעליה פיקד אמין אל-הנירי, לימים ראש המודיעין הפלסטיני בגדה הדרומית. קיבלה טילי סטרלה חרשניים (טיל כתף נגד מטו' סים), שעזינם תוכננה להפיל מטוס שימריא מנמל התע' פה פימיצ'ינו ברומא. הררי ואנשיו עקבו אחר המחבלים, שהובילו את הטילים לדירה בבית בפאתי רומא (הררי: "זה מרחק ריי רוגטקה ממסלול ההמראה"). התוכנית של המוד בלים הייתה לשגר את הטילים מהגג.

בגן ציבורי סמוך התפתח ויכוח בין הררי ומיר ואחר הלוחמים. הלוחם טען שאפשר להיכנס לדירת המחבלים ולהרוג אותם במקום. ראש המוסד ומיר, לאחר התייעצות עם הררי, לא קיבל את ההצעה והורה להעביר את העניין לטיפול שלטונת איטליה, שעצרו את החוליה. הררי: "אני רואה את זה כאילו היה אתמול: ישבנו שם על הדשא בגן הציבורי. היו לנו עוד שעות רבות עד למועד שבו הם הת' כונו לבצע את היירוס, והתלבטנו: איך אני יכול להתחיל

על הכישלון בלילהאמר: "הייתה שם תקלה כפולה: קודם כל, טעות בזיהוי. שבעה לוחמים זיהו את בושיקי כסלאמה ואמרו: 'זה הוא'. הטעות השנייה הייתה בנסיגה. אחד מהצוותים החליט להחזיר את הרכב לחברת ההשכרה, שזה דבר שאנחנו איך פעם לא עשינו. שם כבר חיכו להם שוטרים"

יצחק רבין, שקיבל את ההחלטה. זה לא עניין פשוט לקחת שלושה הרקולסים ובואינג אחד עם 300 איש ולשלוח אותם 4,000 ק"מ לאזור לא מוכר; הגיבור השני הוא המפקד שנפל, יוני נתניהו; והגיבור השלישי, שבלעדיו אין מבצע, הוא רזיר, הלוחם שלי שיצא לשטח לאסוף את המל"מ."

דויד, לוחם ותיק של קיסריה, השתמש בכיסוי של טייס חובב שיוצא לעשות סיבובי היכרות עם נמל התעופה באי נטבה, וערך אגב כך גיחות צילום מעל מסלולי ההמראה והטרמינל הנצור. הוא צילם מהאוויר ומהקרקע אינספור סרטים ואפילו קשר קשרים עם אנשי מגדל הפיקוח, כדי לברר את קוטר פיית התדלוק המקומית למטוסים, זאת על פי בקשת חיל האוויר.

הררי חיכה בקוצר רוח לחומר המודיעיני בנמל התעופה בלוד: "בחמש בבוקר אני מחכה בבן-גוריון. כשקיבלתי את השקית עם כל סלילי הצילום, זינקתי למעברה, וכשה צילומים היו מודפסים, מיד שלחתי אותם להרקולסים, ללוחמים שבדיוק עמדו להמריא בדרך לאנטבה. שלושה עותקים לקחתי אתי ונסעתי לשיבת הממשלה, שם נמצא ראש המוסד, חקה (יצחק חופי - ר"ב)."

"רבין נטה שלא לאשר את המבצע בגלל חוסר במו' דיעו. אני פורס את כל הצילומים על השולחן שלו.

המחוסל

* אהרון קליין: "מייק הוא מיתוס העוצמה של המוסד"

לבצע כל דבר. זה הישג מאוד מרשים. אני גאה מאוד שזכיתי למידה כה גבוהה של אומן מהאיש הזהיר הזה. העבודה אינה מרתקת - זוהי כרון שלו מדהים, הוא זוכר דברים שקרו לפני 50-40 שנה ואף יותר, כולל הצבעים וההיחות."

הספר מצונזר מאוד. גם בסיפורים שהוא כולל, חסרים שמות, מראי מקום ותאריכים. במקביל, הוא מתאר רק את נקודת המבט הסובייקטיבית של איש אחד.

"נכון. יש פרקים שלמים שלא נכנסו לספר בגלל צנזורה, קודם כל של מייק עצמו, שגם היום הוא זהיר מאוד, ומאחר יותר בשל פסילות של המוסד והצנזורה הצבאית, שטענו כי אפילו אם דברים פורסמו בעבר, לעובדה שהם באים מפיו של מייק יש משקל שונה. זה גם נכון שהספר מבוסס על קול אחד, קולו של מייק. אבל בראייה שלי כעיתונאי וכהיסטוריון, נקודת המבט הזו חשובה מכדי לוותר עליה. אסור היה לפסס את עדותו הדרמטית."

עטיפת הספר

הספר "איש המבצעים" הוא מעין המשך לספרו הקודם של אהרון קליין "חשבון פתוח", שעסק בשורת פעולות המוסד לאחר טבח הספורטאים במינכן. "היה לי טיימינג מוצלח מאוד. באתי לתת למייק את הספר ושאלתי אותו שוב אם ייאזר לכתוב אתי את סיפור החיים המופלא שלו. הפעם מצאתי אותו בשל ומוכן יותר, גם בשל ההכרה שהזמנים השתנו, וגם כי בעת הזו כבר מותר לדבר על חלק מהדברים שפעם נחשבו לסוד כמנס."

"מייק מבין שהיום אפשר לשחרר יותר ולש' תף יותר ולספר את האמת על מה שקרה. אני שמח שבעזרת הספר הזה נוכל להבהיר חלק מהעובדות באשר לאותה תקופה סוערת של המלחמה בטרור, אחרי שפורסמו כל כך הרבה פיקציות בנושא."

"האיש הזה, מייק הררי, הוא למעשה זה שיצר במו ידיו את מיתוס העוצמה של מדינת ישראל, של המו' סר, של היכולת להגיע לכל מקום על פני כדור הארץ,

אהרון קליין

קליין: "עדות שאסור לפסס"